

[Udenrigsministeren]

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Det drejer sig om den resolution om sport, der skal stemmes om, vist nok den 8., efter hvad der foreligger i øjeblikket.

Når regeringen tager den stilling, den tager – og debatten forleden viste jo, at der var et bredt flertal her i salen, spændende meget langt hen over midten til begge sider, for den stilling, som regeringen vil tage – så skyldes det ikke, at der er ting i resolutionen, vi ikke kan være enige i. Vi har tit gjort det, og det vil vi gøre igen i år – det vil vi måske gøre, samme dag som vi stemmer om denne sag – at vi har stemt for resolutioner, hvor der er et eller andet punkt, hvorom vi siger: dette kan vi ikke acceptere. Vi stemmer alligevel for resolutionen af hensyn til dens sigte, og så siger vi: men i det og det punkt – hr. Jørgen Junior kender teknikken, vi giver en stemmeforklaring – er vi uenige, i punkt 6 og 7, eller hvad det nu er. Vi stemmer alligevel for af hensyn til sigtet.

Her drejer det sig ikke alene om det, vi kalder en resolution, men om en deklaration. Jeg indrømmer, at den ikke er juridisk bindende, men jeg føler, den er politisk bindende, politisk-moralsk bindende, kald det hvad man vil, og hele foretagendet drejer sig om alt det, vi vil gøre, hvis sportsorganisationerne driver sportsligt samkvem med Sydafrika. Da vi har de forhold, vi har her i landet, kan vi ikke gøre dette. Så skulle vi altså i givet fald stemme for den, men samtidig i en stemmeforklaring sige, at alt det, vi nu har sagt vi vil gøre, vil vi ikke gøre. Så synes jeg nok, Alvoren begynder at gå af FN-arbejdet.

Jeg er ked af at måtte sige til hr. Jørgen Junior, at jeg tror, vi bliver et meget lille selskab, der indtager det standpunkt. Jeg har forstået – i øjeblikket i hvert tilfælde – at intet land vil stemme imod denne resolution. Intet land i verden vil stemme imod den. Der er en helt overvældende gruppe, der vil stemme for den, og så er der et lille eksklusivt selskab, der er lige så fornuftige, som vi altså er i denne sag.

Jørgen Junior (FP):

Lad mig først fastslå, at jeg naturligvis er meget glad for, at Danmark i det mindste har været så fornuftig at sørge for at befinde sig i det lille eksklusive selskab, som udenrigsministeren kalder det. Jeg synes, det er

glædeligt, at socialdemokratiet i det mindste er blevet presset dertil, men jeg synes unægtelig også, det er sørgeligt, at man nu konstaterer, at man er fuldstændig enig i alt det, der står i denne deklaration. Det er naturligvis glædeligt, at den socialdemokratiske regering endnu ikke har magt til – fordi der dog stadig væk findes frihed i Danmark – at gennemføre det, som man er enig i. Jeg beklager, at man er enig i det. Jeg synes, vi skulle have vist en stolthed ved at stå alene. Nu må vi altså konstatere, at socialdemokratiet, venstre og konservative – hvis udenrigsministeren taler på alles vegne – er fuldstændig enige i det, der står i deklarationen. Det er unægtelig sørgeligt.

Helge Møller (KF):

I den kulturpolitiske redegørelse i sidste uge blev det fastslået, at idrætsudøvelse var en betydningsfuld kulturel aktivitet, som i høj grad fremmede fællesskabet og kommunikationen. Endvidere blev der sagt, at det var regeringens mål med kulturpolitikken at bidrage til det internationale samarbejde på alle områder og at fremme udvekslingen mellem landene. Videre sagde man, at den kulturpolitik, som regeringen gik ind for, var en aktiv kulturpolitik, en frisindet og tolerant politik, og endelig sagde man: vi ønsker under ingen form hverken at dirigere kulturlivet eller at være formyndere for borgerne. Kan ministeren på baggrund af det bekræfte, at uanset stemmeforklaring eller ikke stemmeforklaring, så ville det havde været utænkeligt, at man kunne have stemt for den resolution?

Litha Christiansen (VS):

Jeg vil i fortsættelse af dette spørgsmål høre, om udenrigsministeren er enig med sin partifælle hr. Lasse Budtz, der har udtalt til Ritzaus Bureau: »Afgørelsen er forkert. Det er umuligt at holde sport og politik adskilt. Det er jo netop, hvad der sker i Sydafrika. Sporten underordnes i et politisk system, apartheid. Vi binder os ikke i denne resolution til at gennemføre drastiske sanktioner mod sportsorganisationer eller sportsfolk, som bryder blokaden og tager til Sydafrika eller modtager sydafrikanske sportsfolk.«

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):